

علاج واقعه قبل از وقوع باید کرد

یکی از مدیران نام آشنا در دنیای مدیریت به نام پیتر دراگر، توصیه ای به همه مدیران دارد: خودتان را عامل اثر بدانید. این بدین مفهوم است که اگر بخواهیم یک واقعه را بررسی کنیم و بر روی آن اثر بگذاریم، ابتدا بدون تحریف آن را ببینیم، آن ها را از فیلترهای روایی عبور ندهیم، عوامل مؤثر در آن واقعه را به خوبی تشخیص دهیم و در صورتیکه نیاز به ایجاد تغییر در واقعه است، راه حل هایی را با توجه به پیامدهای آن ارائه کنیم و در نهایت با قبول مسئولیت، به عنوان عامل مؤثر، اقدام قاطعانه و مصمم انجام دهیم.

اینکه در وقایع اخیر، عوامل اقتصادی نقش پر رنگی بازی می کنند هیچ شکی نیست، اما آیا هیچ عامل دیگری در این بر روی این وقایع تأثیر نداشته است؟

به نظر جالب است این اتفاقات را با توجه به مفهوم امید به زندگی مورد بررسی قرار دهیم: امید به زندگی عبارت است از تمایلی که به انتظار وقوع مثبت همراه است و یا به عبارت دیگر، ارزیابی مثبت فرد از آنچه بدان متمایل است و می خواهد به وقوع بپیوندد. در واقع امیدواری به زندگی به ما می گوید تا چه حد امکان این وجود دارد که آنچه را که دوست داریم، محقق شود.

طی تحقیقی که دکتر علیزاده اقدم در مورد میزان امید به آینده در بین دانشجویان انجام دادند، این نتیجه به دست آمد که بین امید به آینده و دینداری، سرمایه اجتماعی و سرمایه فرهنگی دانشجویان ارتباط مستقیمی وجود دارد. در واقع اگر سرمایه اجتماعی، عامل متشکل از روابط درون گروهی و بین گروهی باشد، پس می توان کیفیت این روابط را بر موضوع امید به آینده درک کرد.

شاید آنچه که امروز در این وقایع باید مورد نقد و بررسی قرار گیرد، سرمایه های اجتماعی ما ایرانیان است: به راستی رابطه طبقات مختلف جامعه با یکدیگر به چه ترتیب است؟ آیا می توان چنین برداشت کرد که روابط قومیتی نیز محل تأمل هستند؟

در تحقیقی دیگر که توسط دکتر گلایی، بر روی دانشجویان دانشگاه آزاد اردبیل صورت گرفت، به این نتیجه رسیده شد که وجود روحیه مشارکتی، بیشترین تأثیر را بر روی نشاط اجتماعی، و در پی آن مشارکت اجتماعی دارد. این در حالی است که نشاط اجتماعی از مؤلفه های رفاه اجتماعی است.

آیا رفاه اجتماعی در شرایط اقتصادی کنونی، صرفاً ناشی از رفاه اقتصادی است؟ آیا هیچیک از عوامل ارتباطی و رضایت های غیر مادی، بر روی ارتقای سطح رفاه اجتماعی اثر ندارد؟

در تحقیقی دیگر که توسط دکتر عبدالحسین نبوی، عضو هیئت علمی دانشگاه چمران صورت گرفت، مشخص گردید بین احساس نشاط و متغیرهای عزت نفس، احساس محرومیت نسبی، شبکه روابط اجتماعی، اعتماد اجتماعی و احساس ناامنی، رابطه معنادار وجود دارد.

شاید بتوان تحقیقات بومی فراوانی مبنی بر تأثیرات بین امید به آینده در هر فرد و نشاط و شادابی فردی، با عوامل اجتماعی طرح کرد، اما آنچه در رویدادهای کنونی مشهود است، می تواند انباشتگی عدم رضایت باشد.

ماه شهید
محمد کاظم جاوید - مدرس اناگرام
فرد